

Když k Ježíšovi přicházeli lidé s prosbou o pomoc, slyšeli někdy otázku: "Věříte, že to mohu učinit?" Ježíš by se nemusel nikoho takto ptát. Vždyť on vidí do nitra člověka a ví, jak to s každým z nás je. To kvůli nám se ptá. Abychom si věci dobře uvědomili, myšlenky si ujasnili. Teprve slova vyřčená nahlas mají váhu.

Možná se nám to v dnešní době, kdy někdy ani písemné dohody neplatí, tak úplně nezdá. Všichni ale jistě známe rčení - vyřčené slovo ani párem volů nevrátíš zpět. Už se vám někdy stalo, že jste něco nahlas řekli, a pak jste se sami svých slov lekli? Co to říkám? Co jsem to řekl, řekla?

Něco takového zažil učedník Petr. Sám se zhrozil nad tím, co třikrát slyšel plynout ze svých úst. "Neznám! Neznám toho člověka." Třikrát zapřel, tak teď slyší třikrát stejnou otázku. Teď se Ježíš ptá na lásku. Láska k Ježíšovi se projevuje mimo jiné také láskou k lidem. A právě lásku k Ježíšovi i lásku k lidem bude Petr ve své službě tolik potřebovat. "Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád." Petr už se poučil. V jeho odpovědi nezaznívá sebejisté - miluji tě. Ví, že je jen slabý, chybující člověk. Nedokáže milovat tak, jako to dokáže Ježíš. Potřetí slyšíme v jeho odpovědi i pokorné: "Pane, ty víš všechno." Víš všechno o mých myšlenkách, slovech skutcích. Ježíš Petra dobře zná. Ví o něm, že ho třikrát zapřel, že je zbrklý, často je se vším hned hotov, tvrdohlavou nechápavostí Boží cesty se stal Ježíšovi pokusitelem. To všechno nevypadá jako dobrá kvalifikace pro náročnou službu. A přece. Ježíš se na Petra nezlobí, nic mu nevyčítá. Naopak. Svou lásku k Petrovi vyjadřuje tím, že mu dává úkol. Velký, významný úkol, pro který Petr ještě ani nedorostl. Ale pro svou lásku ke Kristu byl pověřen pasením Kristových ovcí. Tak jako Ježíš ví vše o Petrově minulosti, zná také jeho budoucnost. A tu mu nyní trochu pootvívá. Petr si nemá dělat iluze o své službě. Ježíš se sám nazývá Dobrým Pastýřem a péče o jeho stádo se děje jen v jeho šlépějích. Ty nevedou na výsluní lidské slávy, právě naopak.

Dvojitě amen, amen, znamená, že výrok který následuje, je závažný. Dokud byl Petr mladší, mohl sám rozhodovat o tom kdy půjde a kam půjde. Ježíš předpovídá, že Petrovi nebude ponechána tato svoboda v rozhodování. A také Petrovi naznačuje jakou smrtí zemře. Šlo o smrt mučednickou. Petr zahynul kolem roku 64, v době pronásledování za císaře Nerona. Podle tradice byl Petr ukřižován hlavou dolů. (Podle svých slov prý nebyl hoden stejného způsobu ukřižování, jako Ježíš.)

Slova, která Ježíš Petrovi říká, však mohou platit pro každého člověka. V dětství a mládí člověk většinou překypuje životní silou a energií. Ve středním věku to ještě jde. Pak přijde stáří. A ve stáří nebo v těžké nemoci může být někdo hodně odkázán na druhé. A ti ho pak mohou vést někam, kam on sám vůbec nechce, ale nemá už sílu prosadit vlastní vůli. Věřící člověk pak spoléhá na Boží věrnost a drží se ve víře Božího

slibu: "Já sám až do vašeho stáří, až do šedin, budu vás nosit. Já jsem vás učinil a já vás ponesu." (Iz46,4)

A ještě jinak to lze říci. V mládí je člověk někdy rychlý, horlivý, často dělá věci podle sebe. Jako Petr. Později objeví, že tam, kde jde o lásku je to složitější. Nestačí jen vlastní chtění, nelze sledovat jen vlastní přání. Opravdová láska se netočí jen kolem sebe. Naopak naše chápání a cítění rozšiřuje. Nesledujeme jen vlastní přání a cíle a jdeme i tam, kam by se nám, nebýt lásky, vůbec nechtělo a kam bychom nešli. A v tom je její síla. Láska nám pomáhá nést i břemena druhých.

Proto Ježíš říká nejen Petrovi, ale i nám všem: "Následuj mne!" Jen v přijetí Ježíše, v lásce a pomoci druhým je smysl a spása. Amen.

Dana Kalivodová, kázání při bohoslužbách 5. května 2019